URĂRILE I. P. S. PATRIARH ADUSE M. S. REGELUI

Cu prilejul Sfintelor Sărbători, I. P. S. Patriarh a trimis M. S. Regelui Mihai I următoarea telegramă:

MAJESTĂȚII SALE REGELUI MIHAI I

Palatul Regal

București

Preoțimea și credincioșii Sfintei Biserici Ortodoxe Române împreună cu mine aduc Majestății Voastre și Augustei Voastre Mame călduroase urări de sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului și roagă pe Dumnezeu să binevoiască a face ca pacea cântată de îngeri la Nașterea Mântuitorului să domnească pururea în scumpa noastră Țară, peste care sunteți rânduit să domniți.

(ss) NICODIM, Patriarhul României

La această urare M. S. Regele Mihai I a binevoit a răspunde prin următoarea telegramă:

INALT PREA SFINȚITULUI NICODIM, Patriarhul României

București

Mulțămind Inalt Prea Sfinției Voastre pentru frumoasele felicitări, vă rog să primiți urările mele cele mai bune atât pentru Inalt Prea Sfinția Voastră cât și pentru slujitorii Altarului și toți credincioșii Bisericii Ortodoxe Române.

(ss) MIHAI R.

Intâmplări din Capitală

Furtul de bijuterii din b-dul Pache

Victima este o doamnă refugiată din Chișinău, iar hoața o servitoare angajată fără condiciuță

D-na Leonina Luchestov, — refugiată din Chișinău, — domiciliată în b-dul Pache nr. 33, s'a prezentat d-lui chestor Virgil Popa, șeful poliției judiciare, căruia i-a reclamat că, o servitoare pe care o angajase, fără condiciuță, a dispărut chiar în prima zi a intrării în serviciu, furându-i un manșon

MARIA COZAC

în care avea bijuterii în valoare de 500.000 lei.

Necunoscuta s'a prezentat păgubașei, în urma unui anunț publicat în ziare, prin care menționa că voește să angajeze o femee numai pentru curățenie. A spus că se numește Maria și locuește în șoseaua Ștefan cel Mare, însă la ea n'avea nici un act pentru moment dar le poate aduce a doua zi.

Furtul s'a descoperit seara.

*

D. chestor Virgil Popa a delegat cu cercetările necesare pe comisarii șefi Aurel Dragomirescu și Arghir Petre dela brigada a III-a judiciară cari n'avea nici-un alt indiciu decât că în manșon, — în afară de cheile apartamentului și suma de 1500 lei, — se aflau următoarele bijuterii: un colier cu 91 perle, în valoare de 120.000 lei; o broșe ovală cu briliante, în valoare de 150.000 lei; o brățară de aur și platină, incrustată cu briliante, în valoare de 50.000 lei; o broșe lungă cu două briliante și un smaragd, în valoare de 20.000 lei; un lanț de aur cu pandantiv de aur emailat, negru; două inele de aur cu briliante, în valoare de 55.000 lei, etc.

*

După minuțioase investigații, cei doi comisari-șefi au putut identifica pe o complice a hoației, în împrejurările următoare s'a trimis bijutierilor din Capitală, o listă a bijuteriilor furate, cu mențiunea că, dacă cineva se prezintă cu vre'o asemenea bijuterie, să fie anunțată poliția. In urma acestei măsuri bijutierul, proprietar al magazinului „Perfect" din b-dul Elisabeta nr. 24, a comunicat poliției că, înainte cu două zile de a primi lista obiectelor furate, cumpărase lanțul de aur cu pandantivul reprezentând un epuraș de aur emailat în negru ,dela o femee în etate ca de 25-30 ani, care s'ar fi numit Maria Cozac. Adresa dată bijutierului era însă falsă. Totuș polițiștii au reușit să afle adresa, ba să găsească și o fotografie care arătată păgubașei, a declarat că nu aceasta era hoața .S'a dedus de aci, că era vorba de o complice.

Maria Cozac este originară din comuna Lugoșul de jos (județul Bihor). Persoanele cari știu unde se află în prezent această Maria Cozac, sunt rugate să comunice imedat d-lor comisari-șefi Aurel Dragomirescu și Arghir Petre, la prefectura poliției Capitalei, brigada a III-a judiciară.

ARESTAREA HOAȚEI

In urma publicării fotografiei, d. chestor Virgil Popa a primit o informație că o femee cu aceste semnalmente a fost văzută prin cartierul Tei.

Pe la ora 8 seara, comisarul ajutor Mărculescu, cu detectivii Erbașu și Niculescu, au plecat într'acolo și după cinci ore au reușit să descopere pe Maria Cozac, în str. Opanez 81, unde locuia de puțină vreme.

Ea a negat la început că e Maria Cozac, dar adusă la poliție, după îndelungi cercetări a recunoscut că ea este autoarea furtului și că bijuteriile le-a vândut bijutierului Leon Ladislau, din calea Griviței.

Adus la poliție, giuvaergiul a declarat însă că bijuteriile le-a primit doar spre păstrare, dela Maria Cozac, care s'a dat drept funcționară la prefectura poliției Capitalei și trebuind să plece la Cluj, pentru lichidarea averii de acolo n'are unde să lase bijuteriile. A mai declarat că bijuteriile pe cari le-a și predat poliției, nu valorează mai mult de 60.000 lei, pe când în realitate experții le-au estimat la 350 mii lei.

Cercetările continuă.

*

Repetăm cu acest prilej, următorul apel al poliției către cetățeni:

„Nu angajați oameni de serviciu cari nu prezintă acte în regulă. Verificați exactitatea lor la poliție, unde există un serviciu special al servitorilor. Aici fiecare om de serviciu are dosar din care se poate vedea dacă e om cinstit și demn de încredere".

Furtul dela patinoarul „Otetelișanu"

D. Murgescu, concesionarul patinoarului „Otetelișanu", a reclamat poliției judiciare că, în zilele sărbătorilor Crăciunului, i-a dispărut un stock de ghete pe cari erau aplicate patine.

D. chestor Virgil Popa, șeful poliției judiciare, a delegat cu achetarea cazului pe comisarii-șefi Ion Urseanu și Dragoș, cari în urma investigațiilor făcute, în decurs de trei zile, au reușit eri dimineață să descopere și să aresteze pe un oarecare Teodor Boldea, din str. General Lahovari nr. 6, care era șeful bandei ce săvârșise furtul dela patinoar.

La anchetă el a mărturisit împrejurările în care, împreună cu complicii săi, au izbutit să fure dela suszisul patinoar, șapte perechi de ghete cu patine.

Cu aceste dresate, Teodor Boldea și complicii săi, au fost înaintați parchetului de Ilfov.

Focul din str. Th. Speranță

Un incendiu a izbucnit Joi la ora 5 jum. după amiază, la imobilul din str. Theodor Speranță No. 23, locuit de d. colonel dr. Milea. Focul, — care a luat naștere dela un coș defectat în urma cutremurului, — a cuprins grinzile din pod, trecând apoi la acoperiș.

Pompierii fiind anunțați, la fața locului a venit postul „Central", — sub comanda d-lor: maior Bunea și căpitan Cutcudache, — care după o muncă de două ore, a stins incendiul complet la ora 7 jum. seara.

A fost mistuit de flăcări acoperișul clădirii precum și podul.

Nenorocirea din b-dul Ferdinand

In ziua de ajunul Anului Nou, d-na Lucia dr. Grigore Țăranu, văduva defunctului dr. Grigore Țăranu, fost medic șef al policlinicii „Regina Elisabeta", a fost victima unei nenorociri.

Pe când se afla la locuința sa din b-dul Ferdinand No. 43, i-a luat foc — din imprudență — bluza, dela o mașină de spirt, care mașină căzându-i apoi din mână, i-a aprins întreaga îmbrăcăminte.

La țipetele accidentatei, i-au sărit în ajutor chiriașele, cari au anunțat „Salvarea", fiind transportată apoi cu o ambulanță la spitalul Colțea, unde a fost internată. Aci însă, din cauza arsurilor grave căpătate pe tot corpul, cu toate îngrijirile medicale ce i s'au dat, a încetat din viață a doua zi, adică în ziua de 1 Ianuarie, la ora 1 jum., după amiază.

Incercare de sinucidere

Gardianul public cu nr. 599 a fost anunțat de d. Ion Petcu, din str. g-ral Salmen 30 că chiriașa sa Elisabeta Hojec, de 20 ani, brodeuză, n'a mai esit de o zi din camera ei.

Forțându-se ușa camerii pe care o locuia, d-ra Elisabeta Hojec a fost găsită în nesimțire în pat.

Ea a fost ridicată de Salvare și internată la spitalul Colței.

Se crede că ea a încercat să se sinucidă cu un toxic. Motivul disperatului său gest nu se cunoaște.

Copii găsiți

D-na Iulia Grigorovici și d-na Valentina Crețoiu au găsit în str. Pietății un copil de sex feminin în etate de vre-o 3—4 săptămâni.

Copilul a fost internat la azilul Cantacuzino.

In str. Cluj a fost găsit un copil de sex feminin ca de patru săptămâni. El a fost internat la leagănul Sf. Ecaterina.

Moarte subită

Simion Sultz, de 60 ani, originar din Timișoara, a încetat eri subit din viață.

Fiera alcoolic și trăia în cea mai neagră mizerie.

Cadavrul său a fost dus la morgă.

LA RĂSCRUCEA MORȚII

de ALEXANDRINA GR. CANTACUZINO

Moartea este pentru adevăratul creștin apropierea de Dumnezeu, salvarea din examenul greu ce este viața, ceeace se oglindește în cuvintele: „Sloboade, Doamne, pe robul Tău, căci ochii mei văzură mântuirea Ta".

Moartea deci ar trebui să fie privită cu seninătate și totuși mulți se tem de ea și puțini o înfruntă cu toată liniștea. Dacă moartea este firească pentru om, ea nu poate fi privită la fel pentru colectivitate, care are datoria a păstra toată forța materială și morală, tot avântul neatins de transmis generațiilor viitoare. Colectivitățile ce nu stau neclintite în fața vijeliilor, care se îndoesc de ele înseși, care n'au calitățile esențiale ce dau biruința și anume: solidaritate, bărbăție, unitate, încredere în conducere și disciplină în execuție, ele sunt sortite a se afunda în negură. De sigur neamurile nu pier, dar pot fi cotropite și multă vreme puse în imposibilitate de a mai reacționa.

Noi, de exemplu, suntem la una din aceste cotituri în care soarta neamului se joacă cu toate dramaticele sale consecințe. Insă în aceste clipe, spre durere, când se deapănă destinul, suntem mai împărțiți ca oricând, nu poți întruni doi Români, fără ca cele mai vii discuții să se deslănțuiască, fiecare învinuind pe celalt de toate nenorocirile întâmplate.

O lume veche apune în sânge, fără a fi conștientă de răspunderile ce le are, în săvârșirea atâtor păcate. Alta nouă se ridică legănată în lacrimi, în dureri, socotind moartea care a pândit-o atâta vreme, ca puțin lucru și a lua viața altuia, chiar fără judecată, ca un drept al celui tare, deoarece i s'a dat o asemenea pildă de către această lume veche, care astăzi strigă și se ridică ca judecător, când nu are nici autoritatea morală nici prestigiul pentru a osândi pe alții pentru fapte pe care el le-a introdus în mijlocul unui popor, ce odinioară era de omenie și de nobilă simțire.

Acum însă ceva mai grav se cere: să nu lăsăm ca răstignirea României să fie desăvârșită. Să uităm urile, pierderile de tot felul, durerile ce ne apasă și în taină ne chinuesc pe rând și să privim doar România, viitorul ei. Să căutăm a desprinde bine interesele naționale, să lăsăm procesele între noi (va veni ceasul și pentru acestea) să uităm de simpatiile noastre față de alte popoare, să privim în liniște starea României, nevoile ei, cum se va prezinta ea în fața viitorului întunecat, în fața conferinții păcii ce va întocmi harta lumii pentru multă vreme. Cum este luminată opinia publică mondială asupra rosturilor noastre etnice pe aceste plaiuri și asupra omogenității noastre naționale? Nu putem da impresia unei forțe reale câtă vreme suntem despărțiți prin uri, ideologii, pasiuni de tot felul ce ne macină puterile, ne ridică unii în contra altora, exclude orice rațiune, orice logică din atitudinile noastre.

Acum câteva zile un fost dregător, om foarte cumsecade spunea: „Imi este perfect indiferent, nu vreau să știu de nimic și de nimeni, până nu vor triumfa democrațiile".

— „Bine, dar este vorba de țara noastră, de România".

— „Puțin importă, de ies sdrobite democrațiile, nu mai este loc pentru Români și deci nu mă mai interesează".

Ce fel de iubire de țară, de patriotism o fi acesta? In plină primejdie stăm agățați de cuvinte și doctrine ce poate nu vor mai corespunde lumii de mâine eșită din botezul acesta de sânge.

România însă va birui; ea trebuie să birue și cei ce nu înțeleg a o iubi destul pentru a-i închina tot, sunt excluși singuri din colectivitatea românească. Astăzi un singur comandament se desluș ește imperios cu îngroparea anilor de păcate și dureri: este apropierea între generații; ancorarea sufletelor ca puntea să se arunce deasupra prăpastiei ce ne desparte. Cele două generații să depună armele fratricide, îndreptând toată atenția lor la hotare, căci ne va fi dat să mai scrim o pagină de glorie, spre cinstirea șoimilor români.

1941, te salutăm ca an de mântuire înăuntru și de vitejie peste hotare!

„LE JOURNAL"

DESPRE VIAȚA CĂPITANULUI IN FRANȚA ȘI FORȚA GĂRZII DE FIER

Ziarul „LE JOURNAL" publică un articol însoțit de o fotografie a funerariilor lui C. Codreanu la București și de un desen reprezentând chipul Căpitanului, sub titlul „Viața Căpitanului Codreanu", — din care extragem următoarele:

„In anul 1919, un student de două zeci de ani, adânc cunoscător al scrierilor lui Mihail Kogălniceanu, al operei lui Mihail Eminescu, al filosofiei lui Bogdan Hajdeu, dar și al operelor lui Sorel și Bakunin, se înscrie în formațiunile mișcării național-creștine ale profesorului Cuza. E un tânăr voinic, cu figura închisă, cu trăsături aspre, cu vorba înfocată și fățișă. El se numește Corneliu Codreanu.

La Iași, în marea Universitate română, își începe el acțiunea politică.

După ce descrie luptele din acea vreme și procesul Manciu, ziarul continuă:

Căpitanul vine în Franța și se înscrie pentru a-și pregăti doctoratul la Facultatea de Drept din Grenoble.

Nu are bani, așa încât părăsește curând orașul pentru a se duce să locuiască la „Pinet d'Uriage", în sus de „Saint-Martin d'Uriage". Țăranii din Dauphinoie și oamenii de treabă din Pinet își amintesc de acest frumos atlet cu păr castaniu și des, cu bărbia pătrată, cu ochii arzând de această „tristă mânie" de care vorbește poetul.

Cu el, pe atât de strălucitoare și ușor de îndupleçat, pe cât e el de tăcut și neîndupleçat, Elena, cea adorată, Elena soția sa. Are 20 de ani. La Pinet d'Uriage, în această mică comună a Franței, „Românul" acționează după regula monasiei pe care și-a fixat-o și care prefigurează stilul de viață prin care s'a jurat să refacă poporul său.

Tăcut, dar săritor și bun, muncește prin păduri la tăiatul lemnelor, la cositul fânului, la strânsul recoltelor. Conștient de pe atunci de caracterul religios și mistic pe care-l va avea viitoarea sa acțiune, el manifestă un monahism virii ca în Evul Mediu.

El spune simplu, oamenilor simpli cu care trăește, mângâerile, bucuriile și forța se trage din această viață în comun și din mila care este a doua lui natură. El își rezumă viața: „Dumnezeul meu, România mea, soția mea". Și existența sa se află întreagă în acest triplu ideal.

Elena cu ochii mari, triști, la cari prezența lui Codreanu aprinde o flacără mișcătoare, coase la minunate broderii românești, poema de culori și de grație, cari vor ajuta această stranie pereche armonioasă și curată să trăiască și mai cu seamă să ajute pe acei cari sunt și mai săraci și mai trudiți decât ei.

Vine ceasul în care Codreanu simte că trebue să se reintoarcă în patria sa. Fondează, gândindu-se la misiunea pentru care e menit, „Legiunea Arhanghelului Mihail". Tineretul dă năvală, dar șeful legionarilor nu mai vrea, de acum înainte, să mai ducă lupte la orașele corupte, pline de deșmăț și incapabile de mântuire.

Pe jos, călare, el parcurge câmpiile, dealurile din Muntenia și Moldova, urmat de discipolii săi, de frații săi. Prin sate, prin târguri, în costum național românesc, drept pe calul său alb, el vorbește țăranilor, se străduește să-i convingă.

Țăranul român ascultă pe acest călăreț eșit din legendă, îi soarbe cuvintele și în Valahia fără sfârșit, în Basarabia, în Moldova, pretutindeni, cel care trebue să libereze oamenii din starea lor intrabilă, este cunoscut în curând. Și este iubit, căci legionarii trăesc laolaltă cu țăranul, îl ajută, muncesc la un loc cu el, pentruca să regăsească în ei înșiși sensul misterios al misiunii ce au de îndeplinit și caracterul sacru al muncii strămoșești.

Această acțiune de formă religioasă, dar organizată militărește, lucrul cu deosebire rodnic al noilor călugări-soldați cari urmau pe extraordinarul apostol ce-a fost Corneliu Codreanu, stârnură destulă emoție în guvern pentru ca să decreteze dizolvarea Legiunii.

Trupele se împrăștiară și așteptară semnalul șefului, urmărind o activitate ascunsă perseverentă, îndârjită de persecuții.

Insfârșit, într'o zi, luând foc ca praful de pușcă, din mii de grupuri și de celule izvorî temuta Gardă de Fier.

Corneliu Codreanu dădu Gărzii prin cuvântul său mesianic, voința sa de ascetism eroic, un dinamism fulgerător, o uimitoare energie revoluționară. Tinerii români depuseră cu mile jurământul în fața lui.

„Jur înaintea lui Dumnezeu și înaintea Căpitanului, pe Christos și pe Garda de Fier, că mă voi lepăda de toate bucuriile pământului, de dragostea omenească și că voi fi gata să mor pentru reînvierea poporului meu, o jur".

Cuceritorii merg cu pași mari. In jurul lui Codreanu vizionarul și al echipelor sale compacte, înflăcărate, inaccesibile la descurajare, insensibile morților și trădărilor, vecinie gata să se impună prin demonstrații zguduitoare și acțiuni ofensive individuale sau colective.

In jurul „Căpitanului" hieratic, o dublă forță țărănească și intelectuală s'a cristalizat care face să tremure un stat care simte foarte bine slăbiciunile și precaritatea puterei sale.

Dânsul, implacabil, se străduește din ce în ce cu mai multă forță la înrădăcinarea spirituală și materială a gardismului. Se știe condamnat și tocmai pentru aceasta continuă să dea lumii o forță care îi va supraviețui și va edifica o lume victorioasă mai departe de propria lui moarte.

Incepe prigoana și masacrul.

Dar Garda nici nu moare, nici nu se predă.

In regiunile lor și în adăposturile lor secrete ei reciteso aceste linii profetice ale Căpitanului: „Un popor trăiește prin eroii săi, nu prin „majoritățile" lașe și inerte. Pentru ei nu contează dacă înving sau mor, căci murind poporul întreg trăiește din moartea lor și se onorează prin martiriul lor.

„Ei strălucesc în istorie ca niște imagini de aur, pe care le luminează soarele pe înălțimi în amurg; pe când jos pe câmpii cât ar fi ele de întinse și numeroase se întinde vălul uitării și al morții".

In acest timp un om ascuns în bălți, în păduri, trece granița austriacă: Horia Sima, scăpat din masacru. Septembrie 1939. Atenție! Vă vorbește Garda de Fier. Trădătorul Călinescu a fost pedepsit.

Apoi peste un an postul de emisiuni radiofonice din București trimite poporului român salutul.

Garda de Fier a preluat puterea.

„CREDITUL MINIER"

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA INDUSTRIEI MINIERE

CAPITAL SOCIAL 605.000.000 LEI

Sediul BUCUREȘTI I, B-dul I. C. Brătianu 16

Adresa Telegrafică „CREDITMINIER" — *Telefon 4.59.60*

Direcțiunea exploatărilor de petrol: Ploești (Jud. Prahova)
Rafinăria: Brazi (Jud. Prahova)
Șantiere: Moreni, Ochiuri, Gura Ocniței, Hârsa, Runcu, Viforâta, Mărgineni Ceptura-Plavia, Chițorani, Schiau, Bucșani etc.
Mine: Altan-Tepe.

SOCIETAȚI FILIALE ȘI AFILIATE IN STRAINATATE:

„CREDITUL MINIER FRANCO - ROUMAIN"
PARIS, 8-e 57 Avenue Victor Emmanuel III
„CREDITUL MINIER", WIEN III, Strohgasse 16
(A. P. I. R.) „AZIENDA PETROLI ITALO RUMENA"
ROMA: Largo Chigi, 19
MILANO: Largo Augusto, 7

„CREDITUL MINIER", BERLIN
DEPOZITE DEGGENDORF a/D
„UNION", PRAHA, Hradebni 11
„NILE OIL COMPANY", ALEXANDRIA: 8 a, Passage Cherif
Dep. en gros: Alexandria (Egipt)
N. V. PETROLEUM ASSOCIATIE, ROTTERDAM: Niewland 4

Desfacerea produselor în țară

Depozite și pompe:

BUCUREȘTI, AIUD, ALBA IULIA, ARAD, BABADAG, DEVA, HAMANGIA, PLOEȘTI, SIGHIȘOARA, SLOBOZIA, TIMIȘOARA

CREMIN: Benzină specială pentru automobile.

CREMINE, essence spéciale pour autos.

Programul pentru serbarea zilei Botezului Mântuitorului

Luni, 6 Ianuarie 1941

I

La ora 11, se va oficia de către I. P. S. S. Patriarhul României, înconjurat de clerul Patriarhiei, slujba religioasă pentru sfințirea apelor la podul Senatului, de pe cheiul Dâmboviței, în prezența Majestății Sale Regelui și a d-lui general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președinte al Consiliului de Miniștri, înconjurați de Casa Militară.

Vor fi față la acest serviciu religios:

Șefii misiunii militare germană și italiană; membrii guvernului; primul-președinte al Inaltei Curți de Casație și justiție; secretarul general al Statului Major Legionar; mitropoliții care eventual s'ar afla în Capitală; președintele Academiei Române; procurorul general al Inaltei Curți de Casație și justiție; primul-președinte al Inaltei Curți de conturi; primul-președinte al Curții superioare administrative; președinții de secții ai Inaltei Curți de Casație și justiție, primul-președinte al Consiliului legislativ; primarul Municipiului București; guvernatorul Băncii Naționale; Episcopii care eventual s'ar afla în Capitală; rectorii: universității; școalei Politehnice și Academiei de înalte studii comerciale și industriale; președinții de secții ai consiliului legislativ; procurorul general al Inaltei Curți de Conturi și președinții de secții ai consiliului legislativ; procurorul general al Inaltei Curți de Conturi și președinții de secții; președintele Curții administrative din București; secretarii generali de ministere; procurorul general al Curții de apel; președintele consiliului de administrație al Regiei autonome C.F.R.; directorul general al Regiei autonome C. F. R; directorul general al poliției; prefectul poliției Capitalei; directorul general al direcției generale P. T. T.; prefectul județului Ilfov; primul-președinte al trib. Ilfov și primul-procuror; președinții consiliilor: technic superior și superior al Apelor; președintele uniunii avocaților din România; decanul baroului de Ilfov; președintele Camerei de comerț și industrie

Cavalerii ordinului „Mihai Viteazul"; comandantul armatei 1-a; comandantul militar al Capitalei; șeful Marelui Stat-Major; comandantul corpului jandarmilor; comandantul forțelor de apărare interioară a teritoriului; comandantul corpului grănicerilor; inspectorii de arme; comandantul diviziei a 3-a infanterie; comandantul diviziei a IV-a infanterie; comandantul marinei Regale; comandantul forțelor aeriene; comandantul regiunii 3-a aeriană; ofițerii generali aflați în Capitală; Comandantul pieției București; Delegații foștilor combatanți și invalizi; colonelii și asimilații lor; comandanții de unități, servicii, stabilimente și școli militare, titulari.

II

După săvârșirea slujbei religioase, Majestatea Sa Regele și d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președinte al Consiliului de Miniștri, însoțiți de I. P. S. S. Patriarhul României, coboară treptele Cheiului Dâmboviței, unde I. P. S. S. Patriarhul României prezintă Majestății Sale Regelui Sfânta Cruce, pe care Majestatea Sa o aruncă în apă.

In acel moment, tunurile de pe Dealul Spirei vor da obișnuitele salve.

După scoaterea Sfintei Cruci din apă, Majestatea Sa Regele și d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președinte al Consiliului de Miniștri, urmați de: șefii misiunii militare germană și italiană și de membrii guvernului, trec în revistă armata.

In acest timp, reprezentanții autorităților civile și militare merg direct la Tribuna de pe Splaiul Dâmboviței, din fața Palatului Justiției — unde va avea loc defilarea — și iau loc în tribuna din dreapta Majestății Sale Regelui.

In tribuna din stânga M. S. Regelui vor lua loc: I. P. S. S. Patriarhul României; șefii misiunii militare germană și italiană; membrii guvernului; primul-președinte, procurorul general al Inaltei Curți de Casație și Justiție; secretarul general al Statului major legionar și președintele Academiei Române.

După ce Majestatea Sa Regele, d. general Ion Antonescu, conducătorul statului român și președinte al consiliului de miniștri și d. Horia Sima, vicepreședinte al consiliului de miniștri, însoțiți de Casa militară, au luat loc în tribuna regală, începe defilarea armatei.

III

In acea zi se vor arbora drapele naționale în toată țara.

IV

Un asemenea serviciu religios se va oficia, la aceeași oră în toate capitalele de județe, față fiind reprezentanții autorităților civile și militare locale.

V

Ținuta va fi:

Pentru civili: jachetă, palton, pălărie înaltă.

Pentru militari: veston, pantaloni kaki, cisme negre, manta cu diagonală deasupra, sabie șapcă, mănuși roșii.

Pentru legionari: suman sau haină de piele peste cămașa verde, cisme, mănuși roșii, căciulă neagră.

D. Horia Sima

a inspectat organizația legionară din Caransebeș

Caransebeș, 31 Decembrie

D. prof. Horia Sima, comandantul Mișcării legionare, însoțit de d-nii secretari ai Mișcării, Borobariu și Al. Popovici, păr. Pușcașiu, șeful regionalei I Timișoara, R. Olariu, șeful org. jud. Severin și prof. T. Miter, prefectul jud. Severin, a sosit în ziua de 29 Dec. la Caransebeș.

D. comandant al Mișcării legionare și vicepreședinte al consiliului de miniștri, a tras la familia d-lui I. Rațiu, primarul orașului Caransebeș, de unde apoi a plecat, în cursul aceleași seri, vizitând sediul Mișcării Legionare din localitate și familia martirului erou al Mișcării Legionare, Virgil Noaghea.

La sediul organizației locale, era adunată întreaga garnizoană legionară. Păr. Tr. Lazăr, șeful garnizoanei, a dat d-lui comandant Horia Sima raportul, după care d-sa a vorbit legionarilor despre primele începuturi ale mișcării Legionare din Banat; despre jertfele martirilor organizației locale și din satele din jur; despre realizările de seamă ale regimului legionar și despre marile proiecte de viitor ale Mișcării, al căror început se va face în primăvara anului 1941.

In același seară d. comandant al Mișcării Legionare a părăsit Caransebeșul plecând spre București.

Sfințirea unei cruci legionare la Roman

1 Ianuarie

Se știe că și orașul Roman a plătit un trist tribut în noaptea de 21 Septembrie 1939, prin împușcarea studentului legionar Vasile Creangă, pe câmpul dintre oraș și satul vecin Luișca.

Pe acel loc de mișelească execuție, organizația județeană a ridicat o frumoasă cruce de piatră, împrejmuită cu gârduț de stejar, cruce sfințită cu mult fast religios și legionar, Miercuri 1 Ianuarie. Pe lângă fotografia celui ucis, s'a săpat pe cruce și o inscripție simbolică.

Serviciul divin, urmat de parastas, a fost oficiat de un numeros sobor de preoți, în frunte cu păr. protoereu Gh. Zăhărescu.

In tot timpul o gardă de 4 legionari din oraș, a stat de pază în jurul acestei cruci, monument de ispășire a vinovaților, de îmbărbătare a tineretului.

Pe lângă familia lui Creangă și mulți locuitori din partea orașului, de toate vârstele și ambe sexe și pe lângă detașamentul de legionare și legionari, veniți de la biserică sub conducerea comandanților respectivi, la trista ceremonie au mai asistat: prefectul județului, d. I. Niculescu; primarul orașului, d. Em. Flor; pr. I. Bucevschi, consilier referent, din partea episcopiei; d-ni coloneli R. Stănescu și Doncea, din partea armatei; preoții: Bărbieru, Bulea, Chiriac, Cotărlet, Iordache, Iftimie, Platon, Vlad, etc. Apoi locot col. Radu, precum și d-nii: dr. N. Fălcoianu, medic primar și directorul spitalului „Precista"; Costache Botez și Cezar Balan, dela Banca Națională; prof. Romanovici; C. Bontaș, directorul federalei Emil Negrescu, etc.

După slujba religioasă și luarea jurământului, între mișcătoare imnuri legionare, au vorbit: pr. C. Platon, în numele bisericii, d. Bocec, ajutor de primar, fost coleg cu Creangă, în numele organizației locale și d. I. Niculescu, prefect, în numele celei județene, cu toții veștejind actul comis și subliniind începutul punerii pe temelii solide a noului organizații de stat: România legionară integrală.

Inaugurarea unei noui cooperative legionare

Joi, la ora 2 jum. după amiază, s'a inaugurat cooperativa legionară de consum „Viața Nouă", din șoseaua Giurgiului nr. 59, a familiei „Muncă și credință".

Serviciul religios a fost oficiat de preoții legionari Petreanu și Stoicescu, membri ai sus zisei familii.

Au asistat la această solemnitate d-nii: Ilarie Buzdughină șeful Grupului V; dr. Ilie, Enache Alexandru, Adrian și Leonard Teaciuc, Mihail Petrescu, I. D. Țetu, Barbărasă Ion, Petre Sichitiu, Al. Stroescu, Al. Hubert, P. Crăcea, I. Bulă, Petre Simion etc.

Intreaga asistență a luat parte, după aceasta, la sfințirea sediului familiei „Muncă și Credință" din șoseaua Giurgiului nr. 61.

Inștiințări pentru refugiați

— D. Vasile Țărmure, învățător din com. Gârbou, jud. Someș, cu cumnata sa Victorița din comuna Ceace, jud. Someș, sunt căutați de jandarmul plutonier Lilea Marin, șeful postului jandarmi suburban Progresul-București, pentru a le face comunicări urgente.

— D. Ion Tătaru, funcționar la cartea funduară din Zalău, refugiat în România, este căutat de nepoata sa Virginia Tătaru, măritată Ilie Boiaș, care locuește cu soțul său la postul jandarmi suburban Progresul-București.

— Rusu Ioan, refugiat din com. Valea jud. Someș, invită pe sora sa Rusu Veronica, să-și comunice adresa la comisariatul general al refugiaților din Nordul Transilvaniei str. Brezoianu 31, București.